

23. NOG EEN REDEN WAAROM WIJ FALEN

Wij willen in deze les verder gaan met het kijken waarom wij in zonden blijven terugvallen en geestelijk niet groeien. Misschien kan dit het probleem oplossen waar u nu mee geconfronteerd wordt.

In onze vorige studie hebben wij laten zien dat, wanneer wij onder genade zijn, het niet nodig is dat de zonde ons de baas is. **Genade is Gods kracht die ons in staat stelt om te overwinnen.** De belofte in **Romeinen 6:14** is wat dat aangaat zo duidelijk als wat: *“Want de zonde zal over u niet heersen. U bent namelijk niet onder de wet, maar onder de genade.”* En wanneer wij toch vallen; wanneer wij geestelijk niet groeien door zonden te overwinnen waar wij in het verleden constant door verslagen werden, dan kan de hoofdrede, zoals wij in de vorige studie hebben geconstateerd, het feit zijn dat **wij God niet vrezen.**

Weet u, God heeft een ieder van ons, in zijn leven, een privé omgeving gegeven, dat is namelijk *ons gedachteleven*. Daar kan niemand binnenkomen; zelfs uw man of vrouw niet. De gedachten die in ons binnenste leven zijn een privé terrein en het is in dat totale privé gebied in ons leven waar **God ons onderzoekt** om te zien of wij Hem vrezen ja of nee. Dat is de wijze waarop God het gehele menselijke ras onderzoekt.

Overweeg een ogenblik het volgende, stel dat uw gedachten zich vocaal uiten als gesproken woorden (Ik ben er zeker van dat God de mens op een dusdanige wijze had kunnen creëren, dat zijn gedachten net als gesproken woorden zouden klinken), zou u dan voorzichtiger zijn in uw denken? Waarom bent u dan niet voorzichtig wanneer uw gedachten voor anderen niet te horen zijn? *Betekent dit dat het u niet uitmaakt of God ze kan horen, maar wel wanneer anderen zij zouden kunnen horen?* Dat is een aanwijzing dat wij *de mens meer vrezen dan God*. In ben er van overtuigd dat één van de belangrijkste dingen die wij in ons leven moeten *ontwikkelen is de vreeze voor God*. (Vreeze in de betekenis van: het **ontzag**, de **heilige eerbied**, de **onderdanigheid**, van **mensen tegenover God en Christus**, zie als voorbeelden: Handelingen 9:31; Romeinen 3:18; 2 Corinthiërs 7:1; Efeziërs 5:21; 1 Petrus 1:17; 1 Petrus 3:2)

David zegt in één van de Psalmen: *“Kom, kinderen, luister naar mij, ik zal jullie de vreeze des HEEREN leren.”* Wij moeten door het ontwikkelen van onze zintuigen leren om Gods aanwezigheid te vrezen, het ontzag voor de aanwezigheid van God, die altijd bij ons is, waar wij ook gaan of staan; die elke gedachte die bij ons opkomt net zo “hoort” alsof wij die met onze mond uitspreken, zoals mensen het kunnen horen – Het is niet zo dat wij net zo veel vrees (ontzag), eerbied en respect voor God moeten hebben als voor mensen – dat op zich zou een al een grote bevrijding zijn, maar wij moeten **zelfs meer ontzag, respect en eerbied hebben voor God**. In feite is een van de zonden die in **Romeinen 1:25** genoemd wordt dat men : *“de waarheid van God [had] vervangen door de leugen, en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper”*; zij gaven meer gehoor aan de mening van de mens dan aan die van God. Wij zijn in principe niet anders!

Vanaf onze kindertijd groeien wij op met een bepaalde angst met betrekking tot de mening van de mens over ons: wij maken graag indruk op andere mensen. Aan de andere kant zijn wij niet zo bezorgd over welke indruk wij op de Heere maken en het gevolg is dat wij in zonde blijven vervallen. Wanneer wij nonchalant omgaan met ons gedachteleven, met onze innerlijke houdingen en motieven, die niemand weet of kan zien dan God alleen, dan zal er nooit een

zuiverheid in ons leven zijn. Wij zullen constant door de zonde verslagen worden. Hier zien wij de nummer één reden waarom het de mens niet lukt om zonden te overwinnen, omdat zij er *nooit naar gezocht hebben om een vrees voor God te ontwikkelen*.

Laat ik u nu nog een tweede reden geven voor het niet kunnen overwinnen van zonden. De Bijbel zegt in **Romeinen 1:17**: *“de rechtvaardige zal uit het geloof leven”*. **Elke vooruitgang in een christenleven wordt bewerkt door geloof**. In de brief van Judas staat bijvoorbeeld in vers 24: *“Aan Hem nu Die bij machte is u voor struikelen te bewaren”*. Wanneer u dat niet geloofd, dan zal dit ook nooit in uw leven gebeuren. Wanneer u niet geloofd dat **God ten diepste geïnteresseerd is in uw overwinningssleven over de zonde**, dan zult u dat nooit in uw leven mee maken. Wanneer u niet geloofd dat zonde zo'n ernstige zaak is, dan zult u zonde nooit in uw leven overwinnen. Wij moeten geloof hebben in het Woord van God. Laat mij u een paar voorbeelden geven die bewijzen hoe serieus zonde is.

In het begin van de geschiedenis van het menselijke ras, toen God Adam en Eva schiep, gaf Hij hen slechts één gebod – geen tien, maar één. Hij zei tegen hen dat zij van een bepaalde boom niet mochten eten; dat was alles. Zij leefden met één gebod. Men zou denken dat zij met volle teugen van het leven zouden genieten, mede vanwege de prachtige tuin met alles erin en de enigste opdracht die zij hadden was om slechts één gebod te gehoorzamen. Dat moest toch helemaal niet moeilijk zijn, of wel soms? Maar zij waren ongehoorzaam aan dat ene gebod. En wat was het gevolg?

Gaf God hen een nieuwe kans? Nee, Hij zei niet, *“oké laten wij jullie fout over het hoofd zien; jullie hadden waarschijnlijk niet in de gaten hoe ernstig dit was. Ik geef jullie nog een nieuwe kans”*. Er kwam echter geen tweede kans. Wanneer onze kinderen een fout begaan, dan geven wij ze een tweede kans. *God heeft Adam en Eva nooit een tweede kans gegeven*. Hij stuurde hen onmiddellijk weg uit de hof. Komt dit omdat God geen compassie heeft? Bent u van mening dat u meer compassie hebt dan God als een Vader, wanneer u uw kind een tweede of derde kans geeft? – Zeker niet. **Er is niemand in het universum die meer compassie heeft en barmhartiger is als God**. Wanneer u een beetje compassie in uw hart hebt, dan heeft u dat van God gekregen; *het is een druppel in de oceaan van compassie die God in Zich heeft*. God hield intens veel van Adam en Eva. Waarom gaf Hij hen dan geen tweede kans? – Omdat **zonde zo ernstig is**. Zonde is niet iets om te licht over te denken!

Dus direct in het begin van de Bijbel, door deze ene daad van God, door Adam en Eva geen tweede kans te geven, kunnen wij zien hoe ernstig zonde is. Weet u, sommige kinderen gaan erg lichtvaardig om met de opdrachten of verboden van hun ouders door te zeggen: *“Ja, ja, pa en ma zullen het niet erg vinden wanneer ik het niet doe, of toch doe”*. Zij hebben het vaak bij het rechte eind want, hoewel zij ongehoorzaam aan hun ouders zijn, nemen deze het vaak niet te serieus en laten hen hun gang gaan. Misschien dat Adam en Eva ook zo gedacht hebben: *“nou ja, God is een tenslotte een liefdevolle God, Hij zal het niet te serieus nemen wanneer wij een beetje struikelen”*. Maar toen kwamen zij er achter hoe ernstig zonde is. Zij ondervonden dat één zonde genoeg was om hen voor altijd uit te sluiten uit Gods aanwezigheid. Sommige mensen zeggen over hun zonde wel eens: *“Nou ja, dit is slechts één zonde”*. Maar hoeveel zonden had Adam begaan voordat hij uitgesloten werd uit Gods aanwezigheid – twintig, dertig, honderd? Niet eens twee, slechts één.

Waarom benadruk ik dit zo erg? Omdat ik in mijn leven heb ontdekt dat er weinig, heel weinig gelovigen zijn die er van overtuigd zijn dat zelfs één zonde ernstig is. In **Romeinen 6:1** staat: *"Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?"* Laten wij Romeinen 6:1 eens opnieuw, in een letterlijke bewoording omschrijven: *"Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij zelfs één keer zondigen, zodat de genade toeneemt?"* Heeft u zichzelf ooit deze vraag gesteld, "kunnen wij zelfs één keer zondigen?" Ik wens dat iedereen gaat zien hoe ernstig zonde is; in de tijd van Adam maar ook in onze tijd. Dat is het eerste bewijs dat God zonde zeer ernstig neemt; dat een God, vol van compassie en barmhartigheid, Adam en Eva geen tweede kans **kon** geven. Één zonde zorgde er voor dat zij voor altijd uit Gods nabijheid werden verwijderd. Zelfs wanneer zij hierna geen enkele zonde in hun leven meer gedaan zouden hebben, dan zouden zij nog steeds zonder Gods tegenwoordigheid (hel) zijn; één zonde was voldoende.

Nu wil ik u het tweede voorbeeld laten zien. De vorige is uit het Oude Testament en nu geef ik een voorbeeld uit het Nieuwe Testament en het is niet iets wat u niet weet. Waarom stierf Jezus aan het kruis op Golgotha? Wat was de reden? – Zonde! Stel je voor dat slechts één persoon in de hele historie van de mens, slechts één zonde begaan zou hebben, denkt u dan dat Jezus naar de aarde gekomen zou zijn om voor die ene zonde van die enen mens te streven? Ik geloof zeker dat Hij dat gedaan zou hebben.

Ziet u, het is niet zo dat Hij alleen de zonden van de hele wereld op zich nam - miljoenen zonden. Wanneer slechts één persoon, één zonde begaan zou hebben, dan was Jezus ook gekomen om voor deze ene zonde van deze ene mens te sterven, vanwege de consequenties van die zonde. Wij kunnen in de Bijbel lezen dat toen Jezus stierf, vlak voordat Hij stierf, het drie uur donker was. Om twaalf uur 's middags werd het op aarde net als middernacht. Waarom werd het net als middernacht? Waarom werd het midden op de dag pikkedonker? *Omdat God Zijn gezicht wegdraaide van Zijn eigen Zoon.* Dit was in alle eeuwigheid nog nooit gebeurd. Maar God draaide, drie uur lang, Zijn gezicht weg van Zijn Zoon; verbrak de gemeenschap met Zijn Zoon. Wat Jezus in die drie uur heeft doorstaan is de **doodsangst van het verlatenheid zijn van God**, wat wij de **hel** van het kruis noemen.

Wat bewijst dit? Dat zonde zo ernstig is, dat Jezus Christus hier zo veel voor moest lijden. Wanneer wij God Woord geloven dan nemen wij zonde heel serieus. Ik ben er absoluut van overtuigd, beste vrienden, dat velen van ons zonde niet overwonnen hebben omdat men de ernst van de zonde niet in ziet. Wanneer u een lepraplek op uw hand hebt, wat zou u dan doen? Zou u er geen acht op slaan, of zou u met spoed naar een dokter gaan? Wanneer u een bepaalde pijn op uw borst voelt, wat een hartprobleem zou kunnen zijn, wat zou u dan doen? Zou u dat dan niet direct laten onderzoeken om de mening van een arts te krijgen en er eventueel iets aan te laten doen? Waarom maken wij haast met dit soort omstandigheden? Waarom nemen wij direct vrijaf van het werk om naar een dokter te gaan en ons te laten onderzoeken? Omdat wij beseffen dat deze dingen serieus zijn en de indicaties niet in de wind kunnen slaan.

Hoeveel van u geloven dat zonde veel ernstiger is dan dat wat hiervoor omschreven is? Geloven wij Gods Woord? Dit is de tweede reden waarom zo veel mensen in zonde vervallen: zij geloven niet; zij geloven niet in de ernst van de zonde; zij geloven niet in Gods Woord dat zegt dat wij *door genade de zonde kunnen overwinnen*. Neem vanaf vandaag Gods Woord serieus, elk Woord van God en ondervindt of het een verandering in uw leven teweeg brengt.